

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/61/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212224072
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2212224072.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov: Mgr. Jozefa Mačeja a JUDr. Andrei Dudášovej, v sporovej veci žalobkyne: Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO: 36 062 235, adresa sídla Bratislava, Trnavská cesta 82, zastúpenej splnomocnencom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, adresa sídla Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanému: T. J., nar. XX. G. XXXX, adresa trvalého pobytu O. XXX/XX, T., o 6.675,76 eur s prísl., na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo 7. februára 2018 č. k. 15C/148/2014-153 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Okresný súd Dunajská Streda ako súd prvej inštancie uznesením č.k. 15C/148/2014-153 zo 7. februára 2018 návrh žalobcu na opravu rozsudku č.k. 15C/148/2014-125 z 19. decembra 2014 zamietol, po tom, čo zo spisu mal za preukázané:

1.2.1 Výrok I. rozsudku v predmetnej veci bol súdom prvej inštancie vyhlásený na pojednávaní súdu konanom dňa 19.12.2014 takto:

"I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 6.675,76 eur z titulu úhrady poskytnutej náhrady škody s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 5. mája 2011, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku."

1.2.2 Dotknutý výrok I. rozsudku v zmysle jeho písomného vyhotovenia znie: "I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 6.675,76 eur z titulu úhrady poskytnutej náhrady škody s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 5. mája 2011, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku."

1.3 Vec právne posúdil ako nárok na opravu inej zrejmej nesprávnosti v rozsudku v zmysle § 224 C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok).

1.4 Návrh žalobcu vyhodnotil ako nedôvodný, keďže porovnaním znenia bodov 11 a 12 odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku nezistil, že by takto vyhlásený a do písomného vyhotovenia poňatý výrok I. rozsudku nezodpovedal odôvodneniu. Nesprávnosť výroku pritom nevyplyva ani zo žiadnych iných súvislostí, hoci takéto iné súvislosti žalobca ani netvrdil. Predmetným výrokom I. súd jasne vyjadril svoj záver o žalovanej istine, úrokoch z omeškania a ich výške a výslovne uviedol aj patričnú lehotu. Vzhľadom na totožnosť vyhláseného výroku I. a jeho písomného vyhotovenia a jeho súlad s odôvodnením možno konštatovať, že výrok neobsahuje žiadnu zřejmú nesprávnosť, a preto v ňom niet čo opravovať.

1.5 V tejto súvislosti ďalej dôvodil, že žalobca v návrhu na opravu rozsudku vôbec neodôvodnil, prečo by ním navrhované zmeny mali znamenať tzv. inú zrejmu nesprávnosť; neuviedol ani žiadne iné súvislosti, z ktorých by mala nesprávnosť vyplývať.

2.1 Toto rozhodnutie napadol riadnym a včasným odvolaním žalobca s návrhom na jeho zmenu úplným vyhovením jeho návrhu na opravu rozsudku, alebo s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, vniac súd prvej inštancie, že tento na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Postupom súdu (ktorým návrh na opravu rozsudku zamietol) dochádza k neoprávneného zásahu do základného práva žalobcu na súdnu ochranu a k porušovaniu princípov právnej istoty, čím je žalobcovi znemožňované efektívne uspokojenie jeho pohľadávky.

2.2 Výrok rozhodnutia nie je vykonateľný, nakoľko v časti úroku z omeškania absentuje výška sumy, z ktorej sa priznáva uvedený úrok z omeškania a obdobie úročenia. Správne má výrok predmetného rozsudku znieť „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 6.675,76 eur z titulu úhrady poskytnutej náhrady škody s 9,25% úrokom z omeškania zo sumy 6.675,76 eur od 5. mája 2011, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.“

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Tmave ako odvolací súd preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť. Odvolací súd tak rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 C.s.p., keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

5. Predmetom konania na Okresnom súde Dunajská Streda pod spisovou značkou 15C/148/2014 je návrh žalobcu na opravu výroku I. rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 19.12.2014 č.k. 15C/148/2014-125.

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdiť, či súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, v dôsledku čoho potom nedôvodne návrh žalobcu na opravu rozsudku z dôvodu jeho nedôvodnosti pre nezistenie žalobcom namietaných iných zrejmych nesprávností rozhodnutia zamietol.

7. Podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

8. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia. U dôvodov predostretých súdom prvej inštancie dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť vety § 387 ods. 2 C.s.p.), odvolací súd však vzhľadom na potrebu vyporiadať sa s námietkami žalobcu dopĺňa (§ 387 ods. 2 C.s.p. in fine) nasledovné:

9. Pokiaľ ide o námietku nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu je zrejmé, že skutkový stav uvedený v bode 1.2.1 a 1.2.2 tohto rozhodnutia (ako skutkový stav zistený súdom prvej inštancie) jednoznačne vyplýva zo súdneho spisu (tu pozri č.l. 117 a č.l. 125 spisu) a preto takáto námietka žalobcu neobstojí.

10.1 Pokiaľ ide o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza:

Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

10.2 Podľa § 224 C.s.p., súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

10.3 Podľa vyššie citovaného ustanovenia možno opraviť rozhodnutie súdu v prípadoch, keď ide o chyby v písaní alebo v počítaní, ako aj o chyby, ktoré ako zrejme nesprávnosti sú podobného pôvodu, ku ktorým došlo len zjavným a okamžitým zlyhaním duševnej či mechanickej činnosti osoby, za účasti ktorej došlo k vyhláseniu alebo vyhotoveniu rozhodnutia a ktoré sú každému zrejme.

10.4 Podľa § 234 C.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

10.5 Z návrhu žalobcu zo 14.11.2017, doručeného súdu prvej inštancie 16.11.2017 je zrejme, že žalobca (z dôvodu, že v predmetnom rozsudku došlo k zrejmej nesprávnosti, keďže súd nesprávne uviedol výrok I. rozsudku) žiada súd, aby podľa § 224 C.s.p. vydal opravné uznesenie, ktorým by odstránil zrejmu nesprávnosť výroku I. rozsudku z 19.12.2014 a to tak, aby výrok I. rozsudku znel "Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 6.675,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 6.675,76 eur od 5. mája 2011 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku."

10.6 Pokiaľ súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu ako návrh na opravu rozsudku podľa § 224 C.s.p., neobstojí ani námietka žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci, nakoľko súd prvej inštancie zistený skutkový stav správne podriadil pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy ktorá takýto nárok zakladala a túto právnu normu aj správne vyložil.

11. Pre poriadok je ďalej potrebné dodať, že návrhom na opravu rozsudku č.k. 15C/148/2014-125 zo dňa 19. decembra 2014 žalobca v podstate navrhol opraviť, resp. nahradiť slová „z titulu úhrady poskytnutej náhrady“ na „spolu s úrokom z omeškania vo výške“. K tejto požiadavke odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie uvádza, že vyššie uvedené znenie nepredstavuje zrejmu nesprávnosť vo výroku. Ide o zámenu pojmov, ktorá svojim obsahom nespôsobuje nevykonateľnosť rozhodnutia.

12. Pokiaľ ide o návrh na opravu, resp. doplnenie údaju „zo sumy 6.675,76 eur“ a „do zaplataenia“, odvolací súd poukazuje na to, že ani táto domnelá vada nezakladá dôvod na opravu rozsudku. Je zrejme, že pokiaľ súd v konaní zaviazal žalovaného na náhradu sumy 6.675,76 eur, z tejto sumy mu potom tiež logicky priznal úrok z omeškania vo výške 9,25%. Inak by tomu bolo iba vtedy, pokiaľ by mal byť žalovaný zaviazaný na zaplataenie istiny, ktorá by sa líšila od sumy, z ktorej mu súd v nadväznosti na to priznal aj úroky z omeškania, čo však nie je prípad práve prejednávanej veci. Obdobné platí aj pokiaľ ide o žalobcom navrhovanú opravu, a to doplnenie údaju „do zaplataenia“. Z rozhodovacej praxe a tiež logiky výroku s prihliadnutím na prejednanú vec vyplýva, že pokiaľ by aj vo výroku absentoval údaj „do zaplataenia“, aj bez uvedenia tohto je zrejme, že priznané úroky sa časovo ohraničujú zaplataením istiny pohľadávky. Ani neuvedenie tohto údaju nezakladá dôvod na opravu predmetného rozsudku.

13. Odvolací súd na základe vyššie uvedenej argumentácie konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď návrh žalobcu na opravu rozsudku č.k. 15C/148/2014-125 zo dňa 19. decembra 2014 zamietol.

14. K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).